

ΕΤΟΣ Ζ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

Αριθ. 325

ΠΕΡΙΦΟΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν ἀρχικαί νίκαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διευθύνσις τῆς εφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 28 Ἀπριλίου 1885

ΤΑ ΤΑΜΕΙΑ ΜΑΣ

Ὅτε τὰ ἀκαταλήπτα καὶ καταληπτικά ἄρθρα τῆς Ὁρας, οὔτε ἡ κατελαβούσα τὴν πεσοῦσαν πατριὰν ἐπικλίνουσα ἐν ὥρᾳ μαλίστα θεοῦ φρονεῖσι, οὔτε ἡ ἀπο τῆς ἀνασκαλεύσεως τῶν δημοσίων ἀρχείων, ἀπὸ ἀπὸ τριτίαν διαχειρίζοντο, ἀναπεμπομένη μισασηματικῆ ἀποκνοίᾳ, οὔτε αἱ προσπαθεῖται, ἅς καταβάλλουσι ὅπως εἰ δυνατόν ἀνεγερθῶσι, δύνανται νὰ δικαιολογήσωσι τὴν ἐφεξῆς περὶ τῆς πεσοῦσης κυβερνήσεως ἐνασχόλησιν. Ἄν ἡ ἀντιπαθία, ἡ ἀπέχθεια, τὸ μῖσος δὲν ἀφοπλίζονται οὔτε πρὸ αὐτοῦ τοῦ θανάτου, δὲν ἠμπέροῦν ὁμῶς ἢ νὰ ἐξαλειφθῶσι σφαλὸν ὅταν ἐκείνος καθ' οὗ διευθύνονται ὑποστῇ τὸ χειρότερον τοῦ θανάτου πάθημα, νὰ καταπέσῃ μέγα τὸ σημεῖον ἐκείνου, πέραν τοῦ ὁποίου ἀρχεται ὁ πρὸς αὐτὸν οἰκτος. Ὅσον καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἄξιος νὰ κλημινοθῆ εἰς τὴν ἀβυσσὸν ἢ εἰς τὸν βυθόν, ὅσον καὶ ἂν εἰργασθῆ καὶ ὁ ἴδιος πρὸς τοῦτο, ὅσον καὶ ἂν αὐτὸς ἐαυτὸν ὠθήσῃ πρὸς τὸν κρημνόν, ὁ παρεργόμενος διαδότης δὲν ἀποβλέπει ἢ πρὸς τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ κατάστασιν καὶ ἐλεεῖ τὸν δυστυχή. Τὴν μωρίαν ἢ τὴν παραφροσύνην τοῦ Ἰκάρου οὐδεὶς βεβαίως θὰ ἐσκέπτετο νὰ ἐλέγξῃ, καθ' ἣν στιγμὴν οὗτος κατέκειτο ἐρριμμένος ἀπὸ τοῦ ὕψους, εἰς τὸ ἀβύθρον, ἐπὶ τοῦ ἑδάφους, μὲ συντέτριμμένα τὰ μέλη καὶ ἀναλελυμένας ὑπὸ τοῦ ἡλίου τὰς κνήμους πτέρυγας τοῦ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν.

Εἰς τὴν δυσχέρησιν αὐτὴν θέσιν πρὸς τὸν καταπεσόντα πολιτικὸν ἐκ Μεσολογγίου Ἰκάρου εὐρίσκειται τὴν δέησιν ταύτην ὁ Ἄσμοδαρόνης. Εἰς τὴν ἱστορικὴν αὐτοῦ διακείμεναι βεβαίως δὲν δύναται νὰ ὑπαχθῇ τὸ νεογενὲς ὑπουργεῖον, μάλιστα πρὸ ὀλίγου ἰδὸν τὸ φῶς καὶ ἐλαχίστα λαβὸν ἐπὶ τὴν καιρὸν νὰ πράξῃ, ἐξ ὧν νὰ κριθῇ ἀλλὰ πολὺ ἐλιγώτερον εἰς τὴν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ριτίων λάσπην εἰς τὰ πρόσκαιρα καὶ ἐπιδημιατὰ ἀνθρώπων χωμένων ἤδη εἰς αὐτὴν μέχρι τοῦ λαοῦ.

Καὶ ἐν τούτοις κανεὶς οὐκ ἐπιτρέψῃ νὰ τὸν κατηγορήσῃ ἐπὶ ἀσπλαγχνίᾳ, ἀφοῦ εἰ περὶ τῆς τῆς Ἀπριλίου, καὶ οὕτως οἰκτρῶς συντριβέντες, ἐξαιρέτως πρὸς τὸν κανόνα τῆς φύσεως ἐξακολουθοῦσι μὲν ἀποβῆναι ἀποβῆντες τὴν κατ' αὐτῶν

ἀγανάκτησιν. Εἰλικρινῶς, θὰ ἐπαυμοῦμεν ἐξ ὅλης καρδίας νὰ μὴ μᾶς εἰδοῦτο ἀφορμὴ νὰ διελθῶμεν ὑπὸ οὔτε περὶ τοῦ κ. Τρικούπη, οὔτε περὶ τῆς πολιτικῆς συμμορίας τοῦ Ἄλλ' οἰαδῆποτε καὶ ἂν ἐλαμβάνετο ἀπόφασις νὰ ριφθῆτε πλῆρη λήθην τὸ παρελθόν, ἢ περὶ αὐτοῦ σιγῆ δὲν θὰ ἦτο δυνατὴ, διότι καθ' ἡμέραν πολύστομος βοᾷ κατ' αὐτοῦ τῶν κενῶν δημοσίων ταμείων ἢ τῆς. Ἔβλε ἀληθὲς ὅτι ἂν συνετάσσετο ποτὲ ἐλληνικὸν λέξικόν τῶν ἀντιθέσεων, οἰαδῆποτε καὶ ἂν ἐδοῦκε κυβερνήσις κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ, ἢ καθ' αὐτὸ ἀγίθητος πρὸς τὸ: Κεντρικὸν ταμεῖον λέξις θὰ ἦτο τὸ: π λ ῆ ρ ε ς. Ἄλλ' ἡ κενότης αὐτοῦ οὐδέποτε εἶχε φθάσει εἰς τὸν ἀπελπιστικὸν βαθμὸν τῆς σήμερον. Ἔβλε ἡ θερμοκρασία μὲ τὴν πρῶτον αὐτὴν ἴεσιν τοῦ Ἀπριλίου εἶνε σχεδὸν ἀσφυκτικῆ ἄλλ' εἰς τὴν σκοτεινὴν ἐπικράτειαν τοῦ κ. Βλαχίτη βεβαίως θὰ φθάσῃ κάτω τοῦ μηδενικοῦ, ὁ δὲ εἰσερχόμενος μόνον ἴσως ὅπου δὲν θὰ τουρτουρίζῃ.

Εἶσαι ὑπάλληλος; Τί θέλεις; Μισθόν; Δὲν βαρύνεσαι! Συναξιαχῶς Ζήτησε τὴν σύνταξίν σου εἰς τὴν γραμματικὴν καὶ εἰς τὸ συντακτικὸν τοῦ Ἀσμοπίου! Ἐδάνεισε τὸ δημοσίον χρήματα; Ὁ τριανάρητ! Δὲν τὰ εἶδες εἰς τὸν πρῶτον πυλῶνα ἰδιώτην, ὅστις θὰ εἶχε τουλάχιστον πρὸς σου δόση κανάρι ἐνέχυρον; Ἀνέλαβε καμμίαν ἐργολαβίαν καὶ θέλεις νὰ πληρωθῆς; Καιρὸν ποῦ εἶχες νὰ χάνῃς! Δὲν ἐπῆγγισες καλλίτερα νὰ κάμῃς ἐργολαβίαν! Εἶσαι στρατιώτης; Δεκαμητρίαν δὲν ἔχει, δότι προεβίς ἐπῆρεν ὁ κ. Βασίλειος τὰς χιλιάδας του. Ὁ κρῖνον πρωθυπουργὸς εἶδικε τὸ σύνθημα, ἀλλὰ τῆς πίστεως τοῦ ἀποβλῶν πᾶν προσώπων: — Τί θέλετε, εἶπεν, ἀπὸ ἐμᾶς Χρήματα; Δὲν ἔχω. Δὲν εἶμαι πλέον πρωθυπουργός. Πηγαίνετε εἰς τὸν νέον!

Ἄλλ' ὁ νέος ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καὶ εἶλε τὰς κλειδας καὶ ἤνοιξε τὰ ταμεία καὶ εὗρον αὐτὰ κενά. Δὲν διαλαύεται λοιπὸν νὰ εἰπῇ, καὶ τί θὰ γείνη ἂν καὶ αὐτὸς ἀποκριθῇ: — Τί θέλετε ἀπὸ ἐμᾶς Χρήματα δὲν ἔχω. Πηγαίνετε εἰς τὸν προκαταχὸν μου νὰ εἰπῆ εἰπῆ τὰ ἐλαμῆ.

Τί τὰ ἔχουμεν; Ἄλλ' οἱ θῶες εἶχον ὀδόντας καὶ οἱ κύνας στήμαγον καὶ οἱ πρᾶσιτοι κοιλίαν καὶ ἐπρεπε νὰ γλυκανθῶσιν ἐκείνοι, νὰ χορτασθῶσιν οὗτοι, νὰ γεμίσῃ αὐτὴ δια νὰ ἔχωσιν ὀρεξίην νὰ δαγκωνῶσι, νὰ σλακτώσῃ, νὰ ἐξεμῶσιν ὄβριος καὶ συκοφαντίας ὅταν ἐπᾶθη ἢ ἐκ τῆς ἐξουσίας διαβίαις ἄλλ' εἶχον ἀνάγκην ὁ κ. Σκουλεῦδος νὰ κάμῃ ἐν ταξιδίᾳ καὶ μέχρις Ἰσπανίας ἀλλὰ τὸ Μεσολογγίον ἐπέκρινε ἄλλ' οἱ βωβυλάται δὲν ἠδύνατο νὰ μένωσιν ἐπὶ νύκτας ὀλοκλήρους καὶ νὰ φροῖσῃσι νηπιτικοί ἄλλ' ἢ Τράπεζα τῆς Κωνσταντινουπόλεως εὐρίσκειται εἰς ἀνάγκην καὶ ὁ κ.

Αθηνογενής μινδύου... ο ίδιος ηθέλησε και έ...

Το ζήτημα εν συνεχεία... εν συνεχεία η μελέτη... το ζήτημα εν συνεχεία...

Κρατὺ

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Καθ' ός έχει ιδιαιτερές πληροφορίες... την εξέλεξις του περιεχομένου των...

Ολίγοι κίληδρονι γαζετών... Παλιγγενεσίας...

Μία φωτογραφία του κ. Καρασκώ... Εν χειρόγραφον υπόμνημα περί βελτιώσεως των...

Και τα πρώτα τεσσάρων... τροφής εδίδουσαν και κατέρχον μέρος του χειρογράφου...

Διά την εργασίαν της διοχτεύσεως... επρόκειτο νά δικανηθώσι... Επικρατών υπουργού...

Ο Ασμοδαίος... με την έντιμον χρησιν των χρημάτων... τακόμισιν της δεξιμένης...

συμπλήρωσι... Ησπετάν... Ησπετάν... Ησπετάν... Ησπετάν...

Και έκτεις... Ησπετάν... Ησπετάν... Ησπετάν... Ησπετάν...

Η πριμηνία... Ησπετάν... Ησπετάν... Ησπετάν... Ησπετάν...

Ησπετάν... Ησπετάν... Ησπετάν... Ησπετάν... Ησπετάν...

Είπω... Ησπετάν... Ησπετάν... Ησπετάν... Ησπετάν...

Ησκηνή... Ησπετάν... Ησπετάν... Ησπετάν... Ησπετάν...

Πυράγραι... δια τα δημόσια γραφετα

Είς το σκαμνί.

- Ίδου ή περιστασις... - Με γνωρίζετε... - Σέ γνωρίζω από την κόμη των μαλλιών...

ΚΑΦ. ΖΟΥΝΗ

- Καί περί Πικροπαρογοπούλου... - Οτι έπαύθη από πρέδροσ του...

- Τι διάβολο υπουργετο... - Ουτε φράξιμά σου... - Ταν κερκό σου τον καιρόν!

Έναρτις... Ολυμπίου Διός.

ΚΑΤΕΡΩΔΙΟ

Είς τοῦ Βισοβάδεν τὰ λουτρά, στήν γέλιον Γερμανίαν,
ὁ κύριος Χαρίλαος πηγαίνει ἑπονομιέντως. . .
αἰσθάνεται πρό ἡμερῶν μεγάλην ἀπόλαυσιν
καί φαίνεται ἀνήμπορος, χλωμός καί ζαρωμένος.
Καθόλου δὲν τὸν ωφελεῖ τὸ Ἀγγλικὸν μπιζνέσι,
καί μόλις ἴσῃ ποδάριά του ὁ κακομοῖρος στέκει.

Σύρε λοιπὸν εἰς τὸ καλὸ μὲ οὐρανὸν αἴερα,
κ' ἀφοῦ ἐλούσῃς ἴσῃ νεράν τῆς μαύρης Κωπαίδος,
κ' εἰς τοῦ Βισοβάδεν τὰ λουτρά καλύμπα νύκτα ἕμερα
καί γύρνα ροδοκόκκινος πρὸς δόξαν τῆς πατρίδος.
Μὰ πάρε καί τὸν Στέφανον-Σπουλιόδη συντροφιὰ σου,
κ' ὦρα καλὴ ἴσῃ πύργῳ σου κ' αἴερα ἴσῃ παρὰ σου.

Κ' ἀφοῦ δὲν ἴσῃ πύργῳ ὁ βασιλεὺς ἐφέτος,
πήγαρε σὺ, Χαρίλαε, ὡς ἀντιπρόσωπός του,
καί σκότωρε τὰς ὥρας σου ἡσύχως καί ἀνέτως
καί τὰς δυνάμεις ἔτεινε ὀργανισμοῦ ἀρρώστου.
Τρῶγε καί πίνε μὲν χαρὰ καί στρώνέ το ἴσῃ γλέντι,
κ' ἂν θέλῃς πάρε συντροφιὰ μαζὶ καί τὸν ἀφέντη.

Ἄφησε κάμποσο καιρὸ τὴν ἔρημη πατρίδα,
φασκέλωσε καί σχέδια καί λόγια σοβαρά,
ρίξον καί σὺ, Χαρίλαε, σὲ κάποια Γερμανίδα,
κάμε καί σὺ τὸν ἔρωτα, καῦμέτε, μὲν φορὰ.
Ἰσῃ θάβολο κακὴ καρδιά καί τὸ πολὺ μαράσι,
κ' ἂν θέλῃς πάρε συντροφιὰ καί τὸν κομπὸ Καζάιη.

Λέγε ἴσῃ τοὺς γίλους Γερμανοὺς πολὺ ἑλλήνων,
ὅτῳν ἀρχικαγκελάρον ἐνθέρμως προσκόμισον σου,
κ' ἐξήγησε λεπτομερῶς ὅτῳν πορτὸν ἔλασεν
τὸ βάθος τῶν σχεδίων σου καί τῆς πολιτικῆς σου.
Ἰσῃ κάμη νέα θάματα τῆς νεο σου ταξείδι,
κ' ἂν θέλῃς πάρε συντροφιὰ κ' ἀπό τὸν Βασιλιόδη.

Ἐρδνηνάμισον μὲ λουτρά πολλὰ καί οὐρανόφωτο,
ἂς μὴ σοῦ λείπῃ τὸ κάρω κ' ἡ βοδινὴ μπριζόλα,
καί γύρνα πάλι ζωήρος καί μὲ καινούρια φάρα,
μὲ τὸ ἴσῃ καπέλο σου καί τὰ ἴσῃ φωνάκια.
Καί ἄρχισε τὰς ἀντιθέσεις σου καί τὰς πολλὰς φροτιδας,
καί βγάλε νέα θάματα καί ἴσῃ Καζάιη.

SOUB'S

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΗΣΜΑΤΑ

Ὁ Αἰών παραξενεύεται διὰ τὰς διαδόσεις περὶ ἀνακαλυπτο-
μένων καταχρήσεων ἐν τῇ διαχειρίσει τοῦ πεσόντος ὑπουργείου καί
προμαντεύει διὰ ἀναποδράστως εἰς οὐδὲν αὐτὰ μέλλουσι νὰ κατα-
λήξωσι, διότι, λέγει, κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἐπεσημασμένη
ἡ συνήθεια αὕτη τῆς κατακρίσεως καί τῆς ἀπειλῆς περὶ τιμωρίας
τῶν πράξεων τῆς προκατόχου κυβερνήσεως ἔφ' ἐλάττης τῶν δια-
δεχομένων αὐτῇ· οὐδενὸς δὲ τῶν ἀπὸ δεκαετίας ἰδίᾳ ἐπιστημολογῶν
ἡ τιμὴ ἔμεινεν ἀσπικτος. Ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἀκρίβειας ποῦται ἔχει ἀρτίον
νὰ παραξενεύεται ὁ καλὸς συναδέλφος. Ὅταν ἴσῃ ἡμεροεὶ νὰ μετῆ
νὴ ἀνέπαφος κατηγοριῶν ἡ τιμὴ καί ἐντιμοτάτην πολλὰκις παρ-
θέτων, βεβαίως δὲν δύναται τις νὰ ἀρνήσῃ πῶς εἰδὲν γίνεται εὐρη-
μότατος λόγος περὶ τῆς ὑπολήψεως ἀγχινομῶς ἀπεγνωρισμένων ἰ-
ταϊρῶν.

**

Τί γίνεται δὲ συνήθως ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι; Κατάλληλος
ιατροδικαστικὴ ἐξέτασις καί ἐκθεσις ἀποδίδει τὸ δίκαιον καί τὴν
τιμὴν εἰς τὴν ἀδίκως συκοφαντηθείσαν, ἢ βεβαίως τὴν παρεκτρο-
πήν. Διατί λοιπὸν πρὸς ἀμοιβαίαν καί κοινὴν ἡσυχίαν καί εὐχα-

ρίστην νὰ μὴ γένην τὸ αὐτὸ καί ἐν τῇ προκειμένῃ [περιστάσει;
Διὰ νὰ λυθῶσιν αἱ ἀμφιβολαί, ἂς ἐπισφραγίσθῃ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀ-
ρείου Πάτου καὶ ἴσῃ—ἔξ ἄλλοι ἀρεσκοκαγίται καί ἐφέται, τοσαύτοι
ἀποδεχθέντες καλλίστοι πολιτικοὶ ἰατροί, νὰ ἐνεργήσωσι τὴν αἰ-
τιφίαν.

BIBLIA

Ὅπως κατορθώσωσι ἄλλως νὰ μάθωσι τί ἀρὰ γένηται τὸ ἀπη-
γορευμένον αὐτοῖς δένδρον τῆς γνώσεως οἱ κατὰ τὰς γραφὰς πρῶτος
ἡμῶν πρόγονοι ἐτόλμησαν νὰ φηφήσωσι ὅλας τὰς προηγγελμένας
κατ' αὐτῶν Ἀναθεν ποιήσαι διὰ τὴν παρρησίαν δὲ ταύτην καί μόνην
ἢ ἀνθρωπότης κυλίσται ἔκτοτε ἐν τῇ κοιλίᾳ ταύτῃ τοῦ κλαυθμῶ-
νος, ὑπιστανμένη χάριν τῆς συμμορίας ἐκεῖνῃ ἰδούνης τὰς δυσ-
ριθμήτους καί σκληροτάτας συνέπειας τῆς θείας ματαρίας, καί ἀ-
ναθεματίζουσα ἀνά πᾶν λαόν τὴν ἀσπιδὸν ταύτην ζώην, ἀφοῦ
πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐν αὐτῇ ἄνθρωπος εἶνε ἀναγκασμένος συμ-
φῶνως πρὸς τὸ ρηθὲν νὰ ἀποβάλληται κατὰ ἐκαστὴν εἰς ἀβυσθον
ἰδρώτος λουτρὸν καί ἴσῃ ὅλας βρασμούς, ἀπύτων τὴν γῆν, ὀ-
ρύττων μεταλλεῖα, μεταλλοὺς λάχανα, ἀσπιδόκτων σίδηρα, ἐξά-
γων ὀδόντας ἢ ἐκδίδας ἐρημότητας. Ἐκτὴν ἑσπερας τίς θὰ ἠδύνατο
νὰ ἐγγυηθῇ ὅτι καί μὴ ἴσῃ τῶν γένων ἴσῃ τοῦτον βίον ἂν ἐτί-
εστο ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς ἀπολύτου ἀληθείας; Ἡ ἀλλὴ αὕτη ἀνθρω-
πότης δὲν θὰ ἐπέσεια ἴσῃ τῶν ἴσῃ ἀσπιδίαν εἰς αὐτὴν
γενομένην γνῶσιν ἀντὶ τῆς ἐν τῇ παρακλίσει ὀκνηρίας καί
ἀκόπου ἀπολαύσεως, ἀφ' ἧρας ἐν τῷ ἴσῃ πᾶσαν μέλλουσαν
τυχὸν τιμωρίαν ἴσῃ ἀσπιδίαν καί μυστικῶν τέρψεων φαί-
νεται, ὅτι εἶνε κλεις ἢ εὐλογημένη αὕτη γνῶσις ἐν Βιβλίον
ἐπομένως ἐπαγγελλόμενον νὰ διδῆται τί εἶνε αὕτη ἢ γνώσις,
καί ἰδιαιτέρως τὴν ἴσῃ τῆς θείας γνώσεως ἢ τῆς γνῶ-
σεως, καίτοι ἀναγόμενον ἐπὶ κλήρῳ ἰδιαιτέρως βιβλιοφίλων μελε-
τημάτων, δὲν δύναται νὰ μὴ εἶνε ἐξίσου ἐλκυστικὸν καί διὰ πάντα
ἄνθρωπον ἴσῃ ἄνθρωπον νὰ ἀναγινώσκῃ. Ὅταν δὲ πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ
θέματος ἀμιλλᾷται καί ἡ εὐσυνείδητος μελέτη αὐτοῦ καί ἡ μετὰ
τέχνης ἀκρίβεια καί ἐνίοτε γλαφυρότης τῆς ἐκθέσεώς του, ἡ ὑπο-
δοχὴ τῆς δεκαετίας θὰ τυχῇ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐσχάτως ἐκδοθὲν
βιβλίον τοῦ κ. Μπαγαρ. Εὐαγγελίου, δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀμφισβη-
τήσιμος.

Ἡ αἰθούσα τοῦ Παρθένου ἠνοικήθησαν τὰς ἡμέρας αὐτὰς
ὅπως φιλοξενήσῃ τὴν Κληρικὴν τεχνικὴν ἐκθεσίαν. Ἀλλ'
εἰς ἀληθείας καὶ ἀλλοῖς ἴσῃ ἐκθέσεις ἠδύνατο αὐτοσχε-
δίως εὖ μεταβληθῆναι ἢ ὁ δόσος καί εἰς αἰ ἀθουσαι ἡμῶν ἂν
πάντες ἐπιγίνοιτο νὰ ἐπιβῶσιν εἰς τὸ ΝΕΟΝ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙ-
ΚΟΝ ΚΑΤΑ Τὸ ἴσῃ ΕΡΓΙΟΥ ΕΩΤΗΡΧΟΥ παρὰ
τὴν ἴσῃ Αἰδίου. Ἰσῃ τὴν ἀσπιδίαν αὐτοῦ φαλίδα, ἴσῃ ἐπὶ πολλὰ
ἐτῆ ἐργάζετο ἴσῃ κατὰ τὴν αὐτῆς τῆς κ. Λαμπίχη, ὅλοι οἱ καίτοι
οἱ τῆς προαίθεσης θὰ παρουσιάζοντο εἰς ἀλλήλους, ὅσον καί ἂν
ἠδίκησεν αὐτοὺς ἢ φύσει σωματικῶς, κομποί, καλλίσωμοι, εὐθυταεῖς,
τέλειοι. Καί ἂν ἀμφισβᾷται ἰσχυρῶς ἢ ἴσῃ τὸ μόνον ἀπλῶς τοὺς
πολυπληθεῖς ἀπὸ τοῦδε πελάτας του.